

Ο Παλμός των Μηλιωτών

Ε.Η.Μ.
Μέγαρο Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ Ζ

ΕΤΟΣ ΙΘ', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 215, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2002

Ταχ. Δ/ση: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων, Τηλ. & FAX: 0656 0 31119

Η κοπή της βασιλόπιτας και η Γενική Συνέλευση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων

Πραγματοποιήθηκε στο Γυμνάσιο Μηλιωτάδων, στις 6 Ιανουαρίου 2002 η κοπή της βασιλόπιτας και η γενική συνέλευση των μελών του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων.

Στη γεμάτη από κόσμο αίθουσα έγινε η κοπή της βασιλόπιτας από τον αιδεσιμότατο ιερέα Παπα-Γιάννη και το τυχερό φλουρί (ένα κωνσταντινάτο) έτυχε στον Γεώργιο Αν. Περιστέρη.

Όπως καθιερώθηκε έγινε και φέτος η βράβευση των χωριανών που εισήχθησαν στα ΑΕΙ - ΤΕΙ της χώρας μας. Αναμνηστικό δίπλωμα και συμβολικό χρηματικό ποσό δόθηκαν στη Σοφία Αθ. Οικονόμου και στην Αικατερίνη Ελ. Ξύστρα. Βραβεύτηκε επίσης η Ευγενία Δοβώνη από το Φλαμπουράρι ως η πρώτη μαθήτρια της Γ' τάξης του Γυμνασίου Μηλιωτάδων την περασμένη σχολική χρονιά.

Ο Σύλλογος μοίρασε χριστουγεννιάτικα δώρα σε όλα τα παιδιά που ήταν παρόντα στην εκδήλωση. Ακολούθησε γεύμα προς τιμή των παρευρισκομένων.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βασίλειος Παπαευθυμίου δεν μπόρεσε να παρευρεθεί στην εκδήλωση, επειδή λόγω της σφοδρής κακοκαιρίας των ημερών αποκλείστηκε στην Αθήνα.

Χαιρετισμούς απηύθυναν: ο Πρόεδρος της Συνέλευσης κ. Β. Σπύρου, η Γραμματέας του Συλλόγου κ. Γιαννούλα Οικονόμου, ο Δήμαρχος Αν. Ζαγορίου κ. Σ. Σπυριδάκης, ο Διοικητής του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Μηλιωτάδων, ο Αντιδήμαρχος κ. Γ. Κυρίτης, ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κ. Χρήστος Παπατόλης,

οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Κ. Δαλαγγέλης, Φρ. Μότση, Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης, η Πρόεδρος του Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Η Πρόδος» κ. Αριστούλα Μπαζούκα, ο Αντιπρόεδρος του Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» κ. Κ. Μπαρμπαλιός, οι Τοπ. Σύμβουλοι κ. Κ. Ξήτας και κ. Κ. Αγγέλης, ο Πρόεδρος του Αγρ. Συν/σμού Δεματίου κ. Κ. Οικονόμου, και ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Αθ. Μπαζούκας.

Στη συνέχεια έγινε η ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μελών του Συλλόγου. Η Γραμματέας κ. Γιαννούλα Οικονόμου ανακοίνωσε τα πεπραγμένα του Συλλόγου τη χρονιά που πέρασε και ο Ταμίας του Συλλόγου κ. Χρήστος Οικονόμου διάβασε τον οικονομικό απολογισμό για το 2001, τα οποία ψηφίστηκαν ομόφωνα από τη γενική συνέλευση. Μετά έγινε συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης του Συλλόγου τη νέα χρονιά.

Η συνέλευση έληξε με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής για τη διετία 2002 - 2003, τα ονόματα των οποίων δημοσιεύονται σε άλλη στήλη.

Ο εορτασμός του Ι. Ναού Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε φέτος η εορτή του Αγίου Αθανασίου στις 18 Ιανουαρίου στον κεντρικό Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων.

Στη Θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν οι ιερείς Παπα-Γιάννης της ενορίας Μηλιωτάδων και Παπα-Πέτρος της ενορίας Δεματίου.

Παρέστησαν οι τοπικές αρχές, τα Σχολεία (Γυμνάσιο, Δημοτικό και Νηπιαγωγείο), εκπρόσωποι του Πυροσβεστικού Κλιμακίου, ο Πρόεδρος του Πολ.

Πυροσβεστικού Κλιμακίου, ο Πρόεδρος του Πολ. Συλλόγου Μηλιωτάδων κ. Γ. Κίτσιος και πολλοί χωριανοί.

Στο τέλος τελέστηκε αρτοκλασία και μετά η Εκκλησιαστική Επιτροπή πρόσφερε στους συμμετέχοντες γλυκά και άρτο.

Ο εορτασμός του Ι. Ναού Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων στις 18 Ιανουαρίου αποφασίστηκε από τη Γενική Συνέλευση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων, με σκοπό να προσδώσει μεγαλύτερη λαμπρότητα στην εορτή του Αγίου Αθανασίου.

Ο εορτασμός παλαιότερα γίνονταν στις 2 Μαΐου, ημέρα της ανακομιδής των λειψάνων του Αγίου Αθανασίου. Αντικειμενικοί όμως λόγοι δεν επέτρεπαν ο εορτασμός να έχει την ανάλογη λαμπρότητα. Η ημερομηνία αυτή πολλές φορές συνέπιπτε με τις κινητές εορτές του Πάσχα, με την εορτή του Αγίου Γεωργίου ή με την εορτή της Ζωοδόχου Πηγής που επίσης γιορτάζουμε. Είναι η ημέρα μετά την Πρωτομαγιά που είναι επίσημη αργία, οπότε αναγκαστικά όλοι εργάζονται και ένας πρόσθετος λόγος είναι ότι η εορτή του Αγίου Αθανασίου στις 2 Μαΐου δεν είναι ευρύτερα γνωστή.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύουμε επιγραμματικά τις κυριότερες από τις αποφάσεις του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, το μήνα που πέρασε:

1) Ψήφισε τον Οικονομικό Απολογισμό του Δήμου έτους 2000.

2) Έγινε η Λογοδοσία του Δημάρχου.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων για τη διετία 2002 - 2003, που εκλέχτηκε από τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στις 6 Ιανουαρίου, συγκροτήθηκε σε σώμα, ως εξής:

1) Γεώργιος Κ. Κίτσιος, Πρόεδρος, 2) Αναστάσιος Γ. Περιστερής, Αντιπρόεδρος, 3) Σεβαστή Ηλ. Κίτσιου, Γ. Γραμματέας, 4) Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου, Ταμίας και 5) Ευθύμιος Β. Μπαζαλέκος, Κοσμήτορας. Αναπληρωματικά μέλη: Σοφία Νατ. Κωνσταντινίδη και Ελένη Δ. Τσικούρα.

Την νέα Εξελεγκτική Επιτροπή αποτελούν: 1) Δημήτριος Β. Οικονόμου, Πρόεδρος, 2) Χρήστος Ι. Οικονόμου, μέλος και 3) Γεώργιος Δ. Μπαζαλέκος, μέλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1. ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η Αθηνά και ο Αναστάσιος Κ. Νικολός απέκτησαν αγόρι.
2. ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η Παναγιώτα Ν. Αγγέλη και ο Παύλος Κρικιώνης απέκτησαν αγόρι. Να τους ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

1. ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η Αικατερίνη Μιχ. Παππά αρραβωνιάστηκε με τον Γεώργιο Β. Θεοδωρή από το Μεγ. Περιστέρι.
2. ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η Παρασκευή Αθ. Μπόκα αρραβωνιάστηκε με τον Δημήτριο Πετρόπουλο από την Αθήνα.
3. ΒΟΛΟΣ: Ο Νικόλαος Χρ. Παπαχρήστος αρραβωνιάστηκε με την Ναταλία Τσεβελίδου από το Βόλο. Καλά στέφανα!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Ευθύμιος Β. Μπαζαλέκος συγχαίρει θερμά την αναδεχτή του Παρασκευή Αθ. Μπόκα για τις αρραβώνες της με τον Δημήτριο Πετρόπουλο και τους εύχεται καλά στέφανα!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο εφημέριος της ενορίας Αγίου Νικολάου Δεματίου Πέτρος Παπαχρήστος και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστούν θερμότατα τον ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΣΙΚΟΥΡΑ για τη δωρεά ενός οικοπέδου στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου. Εύχονται στο δωρητή υγείαν, ευτυχίαν, μακροημέρευση και πάσαν παρά Χριστού χάριν!

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Ο Χριστόδουλος Δ. Θεοδωρικάς, από το Γρεβενίτι, εκλέχτηκε Πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλάθλων ΠΑΣ Γιάννινα «Blue Vayeros». Συγχαρητήρια!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Δημήτριος Σταπαρούνας: 4.500
Δημήτριος Ι. Τσιουράς: 7.000
Παύλος Κοκορδάτος: 1.500
Χρήστος Δ. Νικολός: 1.500
Δημήτριος Καπρίτσιος: 1.500
Γεώργιος Ι. Κατσέφτης: 7.000
Χριστόδουλος Γ. Παπαγιάννης: 1.500
Χρήστος Κ. Τσιόλης: 13.000
Βασίλειος Σπύρου: 2.000
Φρειδερίκη Κ. Οικονόμου: 2.000

Κων/νος Β. Οικονόμου: 7.000
Αριστούλα Μπαζούκα: 500
Αθανάσιος Μπαζούκας: 2.000
Ιωάννης Δ. Μπαζαλέκος: 2.000
Γλυκερία Γ. Μπαζαλέκου: 500
Σεβαστή Γ. Μπαζαλέκου: 500
Γεώργιος Δ. Μπαζαλέκος: 2.000
Βασίλειος Π. Οικονόμου: 2.000
Ευαγγελία Κ. Νικολού: 500
Αναστάσιος Κ. Νικολός: 2.000
Κων/νος Αν. Νικολός: 2.000
Αναστάσιος Κ. Νικολός: 2.000
Θεόδωρος Έξαρχος: 1.500
Ευθύμιος Παπακώστας: 1.533
Ιωάννης Δ. Τσιουράς: 500
Αναστάσιος Ζιάβρας: 2.000
Κων/νος Σακκάς: 500
Ελευθερία Σακκά: 500
Αλέξανδρος Σακκάς: 2.000
Κων/νος Αν. Ζιάβρας: 1.500

Χρήστος Σταπαρούνας: 3.000
Κων/νος Β. Ξήτας: 2.000
Κων/νος Δαλαγγέλης: 1.500
Γεώργιος Ξήτας: 2.000
Νικόλαος Γ. Μπαζαλέκος: 2.000
Χρήστος Δ. Νικολός: 1.500
Χρήστος Αθ. Οικονόμου: 4.500
Αναστάσιος Ευθ. Νικολός: 2.000
Αγγελική Τριάντου: 500
Παρασκευή Μπόκα: 500
Φρειδερίκη Μπόκα: 500
Δήμητρα Μπόκα: 500

Αθανάσιος Μπόκας: 2.000
Σεβαστή Ηλ. Κίτσιου: 500
Χριστίνα Ηλ. Κίτσιου: 500
Ιωάννης Σιούλας: 10.233
Δήμητρα Οικονόμου: 500
Δημήτριος Β. Οικονόμου: 2.000
Αλεξάνδρα Γ. Κίτσιου: 500
Μαρία Κ. Κίτσιου: 500
Κων/νος Ηλ. Κίτσιος: 500
Γεώργιος Κ. Κίτσιος: 11.500
Βασίλειος Λεοντάρης: 1.500
Γεώργιος Περιστερής: 1.500
Αναστάσιος Περιστερής: 4.000
Ευθύμιος Β. Μπαζαλέκος: 2.000
Ξάνθη Χρ. Τσιόλη: 500
Χρήστος Λαγός: 2.000
Δημήτριος Λαγός: 2.000
Αικατερίνη Κασαπάκη: 2.000
Βασίλειος Θεοδώρου: 3.000
Κων/νος Στυλιανός: 2.000
Γεωργία Χ. Οικονόμου: 500
Παναγιώτα Χ. Οικονόμου: 500
Φωτεινή Χ. Οικονόμου: 500
Χρήστος Ι. Οικονόμου: 2.000

Σοφία Αρ. Οικονόμου: 4.500
Κων/νος Αρ. Οικονόμου: 1.500
Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου: 1.500
Αριστοτέλης Οικονόμου: 6.000
Ηλίας Δ. Κίτσιος: 6.000
Βασιλική Σπύρου: 500

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
Δημήτριος Σταπαρούνας: 500
Παύλος Κοκορδάτος: 1.500
Δημήτριος Καπρίτσιος: 10.000
Χριστόδουλος Γ. Παπαγιάννης: 5.000
Θεόδωρος Έξαρχος: 545
Κων/νος Αν. Ζιάβρας: 3.500
Κων/νος Β. Ξήτας: 1.000
Κων/νος Δαλαγγέλης: 3.500
Χρήστος Αθ. Οικονόμου: 1.590
Σοφία Κωνσταντινίδη: 1.000
Ηλίας Δ. Κίτσιος: 4.000

ΠΩΛΗΣΕΙΣ
Πωλείται οικόπεδο 1 στρ., μαζί με σπίτι, στον οικισμό Μηλιωτάδες, καθώς επίσης και οικόπεδο 4 στρ. εντός οικισμού.
Πληροφορίες στο τηλέφωνο 0651-32996.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΕΒΕΓΙΟΝ
Ο Γιώργος Βασ. Θεοδωρής και η Κατερίνα Μιχ. Παππά, κόρη του Ιατρού από το Δεμάτι έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου με παραδοσιακό τρόπο το βράδυ της Πέμπτης 27 - 12 - 2001.

Στην κατάμεστη από προσκεκλημένους αίθουσα δεξιώσεων του Du Lak ο Νουνός κ. Βασίλειος Σιάμος πέρασε τις δακτύλιες βέρρες στα νεαρά παιδιά και τους ευχήθηκε τίμια στέφανα.

Ακολούθησε πλούσιο, ευχάριστο δείπνο και γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Στα χαριτωμένα παιδιά ευχόμαστε κι εμείς καλά στέφανα!

Παναγούλα - Σπύρος - Αλεξάνδρα - Μαργαρίτα - Θόδωρος - Βασίλης

ΔΩΡΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 2001

Δωρητές του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών, έτους 2001, ανακηρύσσονται οι παρακάτω, οι οποίοι προσέφεραν δωρεά στο Σύλλογο, πάνω από 5.000 δρχ.: Νικόλαος Δ. Παπατόλης: 29.170 δρχ., Ηλίας Ν. Κίτσιος: 28.300, Δάσποινα Γ. Χατζή: 20.000, Βασίλειος Κ. Κούλας: 16.680, Ιωάννης Γ. Ξήτας: 16.680, Κων/νος Τσιούρας: 16.680, Ευθύμιος Μιχ. Οικονόμου: 12.000, Μαρία Χ. Κούλα: 11.500, Γλυκερία Ν. Παπατόλη: 10.835, Νικόλαος Ευθυμίου: 10.450, Ιωάννης Ε. Αγγέλης: 10.000, Χρήστος Ευθ. Σιούλας: 10.000, Βασίλειος Χαραλάμπου: 10.000, Δημήτριος Καπρίτσιος: 10.000, Κων/νος Μερτίκας: 8.500, Γεώργιος Αρ. Τσιουράς: 8.500, Ιωάννης Β. Μπαρμπαλιός: 8.500, Χρήστος Παπαχρήστος: 7.000, Κων/νος Μπέλλος: 6.000, Νικόλαος Κασιώρας: 5.000, Χριστόδουλος Γ. Παπαγιάννης: 5.000.

Δωρητής ανακηρύσσεται ο Χρήστος Δ. Θεοδώρου για τη δωρεά 1.000 δολαρίων στους Ι. Ναούς Γεννήσεως Θεοτόκου και Αγίου Αθανασίου Μηλιωτών.

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

Μηνιαία έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών Ζαγορίου Υπευθυνος έκδοσης ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Γεώργιος Κ. Κίτσιος
2. Αναστάσιος Γ. Περιστερής
3. Σεβαστή Ηλ. Κίτσιου
4. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
5. Ευθύμιος Β. Μπαζαλέκος

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Βωτερικού: 4,50 ευρώ
Εξωτερικού: 25 δολάρια
25 ευρώ

Τα ευνοήματα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας ή του Συλλόγου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Βασίλειος Κ. Σπύρου
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

1. Αριστοτέλης Οικονόμου
2. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
3. Βασίλειος Παπαευθυμίου

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Πωλείται οικόπεδο 3,500 στρεμμάτων εντός οικισμού Μηλιωτών.

Πληροφορίες στη δ/ση της εφημερίδας.

Ιστορία, ήθη και έθιμα

ΤΟ ΔΕΜΑΤΙ

Από αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας αρχίζουμε τη δημοσίευση των ιδιοχαιρών σημειώσεων του αιώνιου χωριανού μας Χρήστου Δ. Αγγέλη, που αναφέρονται στην ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα του Δεματίου. Τις σημειώσεις μας προσέφερε ευγενικά ο Νικόλαος Γ. Μπαζαλέκος, τον οποίο ευχαριστούμε.

Τα κείμενα δημοσιεύονται όπως είναι γραμμένα, με μικρές συντακτικές και ορθογραφικές παρεμβάσεις εκ μέρους της Σύνταξης, χωρίς να αλλοιώνεται σε καμιά περίπτωση το περιεχόμενο.

Εδώ θα προσπαθήσω να γράψω την ιστορία του χωριού μου.

Το χωριό Δεμάτι ευρίσκεται μεταξύ των παραποτάμων του Αράχθου, Βάρδα (Ζαγορίσιο) και τον Μετσοβίτικο, τα οποία κάνουν ενωμένα τον Αραχθό και σχηματίζουν το τρίγωνο του Δεματίου.

Το Δεμάτι είναι πολύ αραιοκατοικημένο και αυτό ίσως να οφείλεται στις καταστροφές που έπαθε κατά καιρούς. Λέγεται ότι στα παλαιά χρόνια και ίσως όταν πρωτοστήθηκε το χωριό, ήτο συγκεντρωμένων εις θέσιν Μπραντόι μέχρι Σελιό. Σώζονται μέχρι σήμερα τα ερείπια των σπιτιών των οικογενειών οι οποίοι έχαθραν τελείως του Καραπάτσα, του Κίτσιου Τάση, του Ιωάννου Σταμούλη, του Γκοτίτσαρη και άλλων που δεν θυμάμαι.

Κάποτε το έκαψαν όλο το χωριό κάτι Γκέκηδες (Τουρκικός Στρατός). Έπειτα εσκορπίσθη και πολλές οικογένειες εκπατρίσθησαν προς τα χωριά του Ζαγορίου και αλλαχού. Είς τα χωριά του Ζαγορίου συναντώνται κάτοικοι με το όνομα Δεματάτης, Δεματιώτης και των Ζιαμπήρηδων στο Μακρύνο, που είναι η καταγωγή τους από το Δεμάτι και συγγενεύουν με τους εδώ Ζιαβραίους.

Μετά την καταστροφήν αυτήν, όσοι απέμειναν αποσύρθησαν προς τα επάνω κατά τη Λέπιανη, Πλάγια Κατσούλη και με χρόνια συγκεντρώθηκαν επάνω εις το λεγόμενο σήμερα Χωριό. Εκεί ενώ θυμάμαι τα ερείπια των σπιτιών, τα οποία τα έκαψαν οι Τούρκοι το 1912. Θα ήταν περίπου τα εξήκοντα (60) σπίτια. Το έτος 1915, που πήγαινα εγώ στο Σχολειόν, ευρίσκονταν ακόμη όρθια τα ντουβάρια. Λέγεται μάλιστα ότι το έκαψαν και το έτος 1987, ότε επιχείρησε ο Ελληνικός Στρατός να απελευθερώσει την Ήπειρο και απέτυχε, αλλά το επέτυχε το 1912 - 13.

Μέχρι τότε είμαθα υπό Τουρκικήν κατοχήν, κυριολεκτικώς σκλάβοι των Τούρκων. Ο κόσμος παρ' όλη τη φτώχεια πλήρωνε ένα σωρό χρήματα στους Τούρκους. Πλήρωνε το Στρατό και δεν τους έπαιρναν στρατιώτες, λόγω ελλείψεως εμπιστοσύνης. Πλήρωνε φόρο στα ζώα (το τίλιεπι), φόρο εισοδήματος σε όλα τα σπαρτά (το ίμορο). Αυτό όλα τα εισέπρατε ο αφέντης, Τούρκος αξιωματικός εις τον οποίον το Τουρκικό κράτος, τιμής ένεκεν διά τις υπηρεσίες που προσέφερε, του χάριζε και ένα ελληνικό χωριό κτήμα του. Το έδινε εφ' όρου ζωής. Έπειτα το κληρονομούσαν τα παιδιά του. Ακόμη και μετά την απελευθέρωσιν εφ' όσον ενεγράφετο υπήκοος Έλλην, συνεχίζονταν το κακό. Μόνον εάν το χωριό ήθελε να εξαγορασθεί και ερχόταν σε συμφωνία με τον αφέντη, το εξαγόραζε.

Αυτό έγινε και με το Δεμάτι, πάνω κάτω κατά το 1850 (ακριβώς δεν θυμάμαι). Τότε ζούσε ο Θύμιος Ιωάν. Παππής, έξιπνος και πολύ δραστήριος άνθρωπος. Αυτός πήρε την απόφαση να εξαγοράσει το χωριό. Ήλθε σε συμφωνία με τον Τούρκο, εισέπραξε όσα ήταν δυνατόν από τους κατοίκους και τα υπόλοιπα τα διέθεσε από δικό του χρήματα. Ήταν και πολύ γερός νοικοκύρης και καλόψυχος άνθρωπος, λένε. Πλήρωσε τον αφέντη του χωριού και έβγαλε και τίτλους (τατιά). Μετά την απελευθέρωση ό,τι κατείχε ο καθένας ήταν και κτήμα του. Δικαιούνταν να το πουλήσει, να το εργασθεί και ό,τι άλλο ήθελε. Η εξαγορά έφερε μεγάλην ανακούφισιν εις τους κατοίκους. Δεν πλήρωναν τίποτε. Τα εργαζόταν καλύτερα, διότι ό,τι έβγαζε ήταν πλέον δικό του.

Εν συγκρίσει όμως με το σήμερα τα φτωχά και ξηρικά χωράφια απέδιδαν πολύ λίγο. Δεν υπήρχαν τα λιπάσματα και τα καλλιεργητικά μηχανήματα. Οργωναν με τα βόδια και με τα ξύλινα άροτρα ολόκληρες βδομάδες, χωράφια τα οποία σήμερα οργώνονται σε μια μέρα και σε διπλάσιο βάθος.

Δια τούτο και επικρατούσε μεγάλη φτώχεια και αναγκάζονταν οι άνδρες να ταξιδεύουν εις το μόνο ταξίδι που υπήρχε τότε, η Μικρά Ασία (Ανατολή). Πήγαιναν και φύλαγαν πρόβατα. Ο μισθός (ρώγα) ήταν μια προβατίνα τον μήνα και προκαταβολικώς για ένα χρόνο του σημάδευε το αφεντικό 12 προβατίνες και το γάλα. Αρνί, μαλλιά ήταν δικά του. Χρονιά με τη χρονιά γινόταν 50 - 100, ίσως και παραπάνω. Όταν ήθελε να έρθει εις το χωριό τα πουλούσε, έβαζε τις λίρες στο σιλάχι (ζώνη πέτιση με πολλές θήκες) και ερχόταν εις το χωριό. Πλήρωνε τα χρέη που οπωσδήποτε θα εύρισκε από την συντήρησιν της οικογενείας του, αγόραζε τίποτε ζώα, αν δεν είχαν στο σπίτι ή κανένα χωράφι, αν πουλιόταν πουθενά. Ύστερα ανάλογα τη χρηματική ανταρχή ή θα κάθονταν στο χωριό ή θα έφευγε πάλι τον γνώριμο δρόμο του ταξιδιού. Αυτό γινόταν προ του 1912.

Αργότερα άνοιξε το ταξίδι προς την Αμερική. Εκεί το επάγγελμα άλλαζε. Ήταν του σερβιτόρου εις τα εστιατόρια. Καλή δουλειά, κέρδιζαν λεπτά αρκετά. Σ' αυτό βοηθούσε και η αξία του δολαρίου, που εδω εις την Ελλάδα ήταν πενταπλάσια, δεκαπλάσια, όπου σήμερα έφθασε να είναι τριακοσιπλάσια. Διά τούτο προσπαθούσαν με κάθε τρόπον και μέσον να μεταναστεύουν όλοι στην Αμερική. Σήμερα ευρίσκονται περί τα 300 άτομα στην Αμερική, οι περισσότεροι εις τα Φιλαδέλφεια και λιγότεροι στη Νέα Υόρκη. Όλοι τους σχεδόν ευδοκίμησαν, άλλοι αποκαταστάθηκαν εκεί και άλλοι αγόρασαν κτήματα εις την Ελλάδα.

Μετά την Αμερική άρχισε η ζήτηση εργατών στην Γερμανία. Εκεί ευρίσκονται πολλοί από το χωριό μας. Και αυτοί κερδίζουν χρήματα, διότι και το γερμανικό μάρκο έχει αξία εις την Ελλάδα, δεκαπλάσια περίπου.

Άλλοι πήγαν στην Αθήνα, πεντέξι οικογένειες. Άλλοι μένουν εις τα Γιάννινα και έτσι το Δεμάτι σχεδόν διελύθη. Από 850 άτομα που είχε το έτος 1955 - 56, τώρα θα είναι περί τα 400 περίπου, αλλά και το χειρότερο είναι που όσοι νέοι έφυγαν δεν ξαναγυρίζει κανένας στο χωριό να κατοικήσει.

Κυπριά και κουδούνια δεν ακούγονται τώρα ούτε σκυλιά να γαβγίζουν ούτε τσάπνος να χουγιάζει, να τραγουδάει, να παίζει φλογέρα. Ρήμαζε ο τόπος, έκλεισαν τα μονοπάτια και τα καρσούλια. Οι ράχες είναι βουβές.

Πριν το 1940 και παλαιότερα δηλώνονταν στην Κοινότητα περί τα 4.000 γιδοπρόβατα, περί τα 500 δεν τα δήλωνε ο κόσμος. Ο τόπος ήταν όλος ζωή. Παντού κοπάδια,

παντού άνθρωποι, όλοι οι δρόμοι, τα μονοπάτια, τα χωράφια γεμάτα κόσμο, σκυλιά. Υπήρχαν περί τα 200 φορτηγά (ζώα) και άλλα τόσα βόδια που καλλιεργούνταν τα χωράφια.

Έσπερναν σπάρη, καλαμπόκι, το οποίο ήταν και το κυριότερον για το χωριό. Αν είχε και βρίζα και το έκαμε σμιγό, τότε ήταν άρχοντας και αν είχε δικό του για όλη τη χρονιά θεωρούνταν ευτυχισμένος από τους άλλους. «Εκείνος έχει το χωριό του, το ζευγάρι, τα γίδια του, δεν του λείπει τίποτε, περνάει πασις». Χώρια τα λαθίρια, ρεβύθια, ράβι, φακές.

Το τι δουλειά τράβαναν δεν περιγράφεται, προπαντός οι γυναίκες. Να μαζεύουν όλα αυτά τα σπαρτά, να τα σπείρουν, όλη την ημέρα κοντά στο αλέτρι με τη σκεταριά, να φινέψει το χωράφι, να γίνει καλό. Κουβαλούσαν φορτωμένες τα ζύλα που χρειαζόταν για όλο το χρόνο. Κουβαλούσαν με τη βαρέλα ζαλωμένες όλον τον χρόνο το νερό που θα χρειαζόταν το σπίτι. Τον χειμώνα είχαν να λαναρίσουν τα μαλλιά, να τα νέσουν, να τα υφάνουν. Πρώτα θα φκιαναν κάπα για κείνον που φύλαγε τα γίδια. Ύστερα τσιόλια για σκέπασμα (τραγότσιολα). Έπειτα ρούχα για τους άνδρες, χαλέβια, σιαλάρες, τσιπούνια. Για σκάκι επί το πλείστον είχαν τις ταλανέρες. Με αυτές πήγαιναν και στην εκκλησία και στη δουλειά. Πολλοί ολίγοι είχαν σκάκι. Και ακόμη όταν είχαν έρθει κάμποσοι από την Αμερική εδώ (1925-27) βρήκαν τις καπές έτοιμες και τις φόρεσαν.

Από τις παραπάνω δουλειές παρακοιτούσαν και τα κορίτσια. Τα νυφοκοιτάζαν εάν τα έβλεπαν σε όλες τις δουλειές. Να φυλάγει τα γίδια, να φέρει ζαλίκι, αν πήγαινε στο σκάλο, στο θέρο. Τότε έλεγαν. Αυτό το κορίτσι είναι για σπίτι, είναι τυραννισμένο, είναι μωμένο στη δουλειά, ξέρει από όλα. Θα το ζητήσουμε αν μας το δώσει θα το πάρουμε νύφη.

Με τη σειρά του και εκείνος που είχε το κορίτσι κοιτάζε το παιδί αν είναι γερό, αν δουλεύει, αν έχει κτήματα, δηλ. χωράφια, γίδια, ζευγάρι και προπαντός να μην ήταν πολλά αδελφιά, διότι μια μέρα θα μοιραζόταν τα χωράφια, τα γίδια. Εάν ήταν μοναχονιός δεν έχανε καιρό. Έστειλε προξενιά και εάν συμφωνούσαν έκαναν τις αρραβώνες. Στα παιδιά δεν έπεφτε λόγος. Άμα τα ταίριαζαν οι γονείς, τελείωσε η δουλειά.

Επαγγέλματα και ασχολίες των Πετριωτών τον 20ό αιώνα και πριν (Δ΄ μέρος)

Γράφει ο Κ. Χ. Δαλαγγέλης από την Πέτρα

Όπως έγραφα και στην αρχή της περιγραφής μου για τους Πετριώτες γύρω από την επαγγελματική τους ενασχόληση, δεν διέπρεψαν μόνο γύρω από τα οικοδομικά επαγγέλματα, αλλά με τον ίδιο ζήλο και πολλές φορές οι ίδιοι οι άνθρωποι σε πολλά επαγγέλματα, γι' αυτό και έδωσα τον χαρακτηρισμό στους χωριανούς μου «Πολυπράγμονες και Πολυάσχολοι Επαγγελματίες».

Γύρω στο 1870 εγκαταστάθηκε στην Πέτρα ένας ράφτης στο επάγγελμα από την Κράφη καταγόμενος ονόματι Δημήτριος Τσιγγλής. Είχε τρία αγόρια: τον Αντώνιο, τον Γιάννη και τον Χρήστο. Σε κάποια απογραφή ή καταγραφή των κατοίκων του χωριού η οικογένεια πήρε καινούριο επίθετο λόγω του επαγγέλματος. Έτσι τα παιδιά ονομάστηκαν Ράφτη ή Ράπτη. Το επάγγελμα του Ράφτη συνεχίζουν και σήμερα οι απόγονοι του Δ. Τσιγγλή - Ράφτη.

Ο Χρήστος Δ. Ράφτης ή Ξιούρας ήταν ο καλύτερος των ραφτάδων στο Ανατολικό Ζαγόρι και όχι μόνο αφού η πελατεία του ήταν και προς τα χωριά του Μετσόβου, Περιστέρια και Γότιστες. Έραβε τα δίμητα ή σκούπινα χονδρά λουλακίσια ρούχα, αλλά και ευρωπαϊκά κουστούμια. Ήταν ξακουστός στα Ζαγοροχώρια για την ιδιαίτερα προσεγγμένη δουλειά του στις γυναικείες φλοκάτες και τα ποικιλόμορφα κεντήματα (γαϊτάνια και περικοκλάδες, κοτσίδες και διπλοπλεξίδες). Επίσης κεντούσε και γυναικείες ποδιές, μανικοκαπάκια, φουατοπερίγυρους, φέσια και ανδρικά γιλέκα. Παράλληλα με την ραφτική ήταν γνωστός στα περίχωρα ως ο πιο κατὰ το επάγγελμα γύρω από την αμπελοκαλλιέργεια. Είχε το καλύτερο και ωραιότερο σε ποικιλία και παραγωγή αμπέλι.

Ο Δημήτριος Ι. Ράφτης, ανιψιός του προηγούμενου, ίσως είναι και ο πρώτος Πετριώτης καταστηματάρχης στα Γιάννενα, από την δεκαετία του 1930, γνωστός εμποροράφτης και δάσκαλος πολλών μεταγενέστερων στο επάγγελμα Πετριωτών και άλλων. Το μαγαζί διατηρεί ακόμα και σήμερα ο γιος του Κώστας Δ. Ράφτης δίπλα στο Δημαρχείο στα Γιάννενα. Τρίτη γενιά ραφτάδων: Ο Χρ. Κ. Παπακώστας, διατήρησε για πολλά χρόνια ραφτάδικο στον συνοικισμό της Μαλισιάς και για λίγα χρόνια στην Αμερική. Ο Ζαχαρίας Χ. Στάθης, μαθήτευσε στα Γιάννενα και είχε ραφτάδικο στο χωριό έως το 1965 και αργότερα δούλεψε στα Γιάννενα, την Αθήνα και από το 1973 μετανάστης στην Αμερική. Ο Χρήστος Γ. Τσιολιός, έμαθε το επάγγελμα και δούλεψε στα Γιάννενα όπου και διαμένει μέχρι και σήμερα.

Σαν μοδίστρα οργανωμένα στην Πέτρα πρωτοδούλεψε η Μαρία Δ. Παπαϊωάννου, από το 1928 είχε και την πρώτη επιτραπέζια ραπτομηχανή. Στην δεκαετία του 1940 την μοδιστρική μάθανε και άλλες γυναίκες όπως: η Βασιλική Θ. Σπύρου, η Μαριγούλα Ι. Ράφτη, η Μαρία και Γεωργία Κ. Παπακωνσταντίνου, η Ελευθερία Α. Δαλαγγέλη, η

Γαρουφαλιά Ι. Λιονταρίδη, η Βαγγελίτσα Δ. Παπαϊωάννου, η Γεωργία Κ. Κόκαλη)Οι αδελφές Μαρία και Γεωργία Παπακωνσταντίνου με εξειδίκευση στα ράσα και ιερά άμφια κληρικών, λόγω του ότι ο πατέρας των ήταν ιερέας).

Η Ρίνα Παπαϊωάννου από το 1945 διατηρούσε στα Γιάννενα μαγαζί «πλέκτρας» με πλεκτομηχανή που κατασκεύαζε όλων των ειδών τα πλεκτά (φανέλες, κάλτσες, πουλόβερ, ζακέτες). Την τέχνη έμαθε αργότερα και σε άλλα κορίτσια του χωριού μας και όχι μόνο.

Υφάντρες στο χωριό ήταν πάρα πολλές γυναίκες. Άλλωστε και οι ανάγκες ήταν σχεδόν σε όλα τα σπίτια, μέχρι Δε το 1955 ήταν συνηθισμένο τα κορίτσια να παίρνουν προικιό έναν αργαλειό. Σαν υφάντρες όμως με ιδιαίτερη δεξιότητα στον χειρισμό της σάιτας και των χτενιών, συνδυάζοντας τα φυσικά χρώματα (καρδία, κάστανα, φλούδα φτελιάς, βελανιδία, βάτα, σκάρφη, κυδωνία, μήλα κ.λ.π.) με τα χημικά ήταν δυο γυναίκες ύφες στο χωριό που κατόντων από τα Τρίκαλα. Αυτές είναι η Λίτσα Δ. Ζώμπρα και η Κωνσταντινιά Αγ. Παπαϊωάννου.

Ο πιο γνωστός «αργαλειοποιός» ήταν ο Β. Ζώης και στην συνέχεια τα παιδιά του Γιάννη και Σπύρος. Επίσης ο Θ. Γ. Σπύρος και τα παιδιά του Ελευθέριος, Σπύρος και Γιώργος, ο Μιχάλης Παπακώστας, ο Δημ. Παπαζώης και ο Ανδρέας Χ.

Χατζής και άλλοι. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε και τα πραγματικά αριστουργήματα στα κεντήτα αδράχια, σφονδύλια και ρόκες καθώς και σάιτες, κεντημένα προπαντός σε ξύλο καρυδιάς, κέδρου ή πιεζαριού, έργα προπαντός ισοπάνηδων.

Γανωτήδες ή καλανιζήδες όπως τους αποκαλούν, πριν από το 1940 ήταν δυο στο χωριό μας που ασχολούνταν συστηματικά. Ο Γ. Χ. Τσιαιτούρας ή Χριστάνας και ο Βαγ. Βασιλάρας ή Τρικιώνης. Μετά το 1945 με το απέγγελμα ασχολήθηκαν και τα αδελφία Λεωντάρη ή Γκαρανάσιου, προπαντός ο Χρήστος όπου τριγυρνούσε όλο το Αν. Ζαγόρι και χωριά του Μετσόβου, κασισιτερώνοντας χαλκώματα.

Σαν πεταλωτές πάρα πολύ ασχολούνταν λόγω και των πολλών «φορτιάρικων ζώων, πιο εξειδικευμένοι ήταν παλιότερα οι Δ. Λεωντάρης, Γ. Παπακώστας, Θ. Σιαμέτης και μετά οι Δ. Χατζής, Σ. Σπύρου, Κ. Μακρής και Χ. Δήμος. Ο γνωστότερος Σαμαράς - Σαγματοποίος ήταν ο Θ. Σιαμέτης. Είχε οργανωμένο εργαστήριο και πελάτες από όλα τα γύρω χωριά προπαντός Δεματζίτες. Έφτιαχνε και σέλες για άλογα και όμορφα δερμάτινα πολύχριστα και με πολλές θήκες ανδρικά σελάχια. Μάλλον ήταν και ο τελευταίος που φορούσε σελάχι και φέσι. Πέθανε το 1962.

Γνωστός σε όλα τα τυροκομεία Ιωαννίνων, Γρεβενών, και Τρικάλων από το 1925 σαν καλός Μπάτζιος (Τυροκόμος) ήταν ο Δ. Α. Ζώμπρας. Ταξίδευε από στάνη σε στάνη κάθε άνοιξη παίρνοντας μαζί του για βοηθούς και άλλους χωριανούς. Μετά το 1945 ο Νίκος Χ. Παπακώστας στην αρχή μαθητευόμενος και στην συνέχεια τεχνίτης εργάστηκε στην Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων και στην Νομαρχία.

Φωτογράφος επαγγελματίας πρωτοεμφανίστηκε στο χωριό ο Γιάννης Κ. Στάθης. Αρχικά πλανόδιος στην πλατεία των Ιωαννίνων και αργότερα στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στο χωριό μόνιμα και επαγγελματικά ασχολείται και ο Νικολάκης Κασσιόπουλος όπου επαναστατηζόμενος από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου έφερε φωτογραφικές μηχανές και αργότερα το επάγγελμα συνέχισε ο γιος του Χρήστος. Μετά το 1950 ασχολούνται και οι Χρ. Δ. Παπαζώης και Χρ. Λεωντάρης ή Γκαρανάσιος. Αυτοί τριγυρνούσαν στα γύρω χωριά στα πανηγύρια και στους γάμους και αποθανάτιζαν αρκετές χαρές και λύπες.

Το επάγγελμα του κουρέα από το 1945 και έως και σήμερα ασκεί στα Γιάννενα ο Ανασ. Κ. Παπαναστασίου. Στο χωριό δε μέχρι και σήμερα ο Δ. Κ. Παπακώστας ή Κλαρίνας.

Από τους πρώτους οδηγούς και τεχνίτες αυτοκινήτων στα Γιάννενα ήταν από το 1925 περίπου ο Πετριώτης Δ. Κ. Παπαϊωάννου ή Μήτσιο Μακρής. Αργότερα δε στα 1945 και έως το 1980 ο Λάζαρος Χ. Ράφτης που εργάστηκε στα βαριά χωματουργικά και εκχιονιστικά μηχανήματα της Νομαρχίας Ιωαννίνων στην Κατάρτα Μετσόβου.

Προτού το 1940 στην Πέτρα ήταν μόνον ένας οργανοπαιχτής ο Γιώργος Χ. Ζιώγας και έπαιζε με πολύ δεξιότητα βιολί. Βιολί άρχισε να παίζει και ο Αν. Δ. Ζώμπρας ποτέ όμως δεν έγινε επαγγελματίας οργανοπαιχτής. Από το 1940 και μετά ο Λάμπρος Κ. Γκόγκος άρχισε να παίζει λαβούτο, ο Δημ. Κ. Παπακώστας κλαρίνο και ο Α. Γκόγκος από την Λιάπη βιολί. Κατά καιρούς με άλλους είχαν την μόνιμη κομπανία οργανοπαιχτών στο χωριό μας. Για πολλές δεκαετίες αυτοί χαρίζανε πολλά και χαρούμενα γλέντια. Τρεις γενιές μάθαμε όλοι μας να τραγουδάμε και να χορεύουμε τα δημοτικά μας τραγούδια, πρώτα δειλά - δειλά στην ουρά του χορού και μετά πρωτοχορευτές μπροστά σε κάθε χαρά και πανηγύρι. Στα πανηγύρια έρχοταν και ξενοχωριτές οργανοπαιχτές.

Στους γάμους και τα μεγάλα γλέντια και ζαφέτια, άνδρες ετοιμάζανε τα φαγητά και τους μεζέδες όπως ο Γ. Παπακώστας, Ι. Δ. Λεωνταρίδης, Χρ. Ν. Παπακώστας, Χρ. Στάθης, Σπ. Θ. Σπύρου, Αν. Κ. Κασίμης και άλλοι.

Στον νερόμυλο και το συγκρότημα μαντίνι νεροτριβή (που είναι κτίσμα του Αγίου Νικολάου) τον περισσότερο καιρό μυλωνάδες ήταν οι Β. Ζώης, Μίχης Παπακώστας, Δ. Παπαζώης, Χρ. Ν. Παπακώστας και Ι. Δημόπουλος. Από το 1960 μέχρι και το 1980 ήταν ο Χ. Ι. Παπαγιάννης. Στην αρχή του 1980 έγινε ο νέος νερόμυλος στην θέση Βρύση - Οξιά όπου και λειτουργεί μέχρι και σήμερα (Ο μύλος χτίστηκε με έρανο χρημάτων και προσωπική εργασία κατοίκων. Την δε δαπάνη της νεροτριβής ανέλαβε ο Κ. Χ. Παπακώστας, στην μνήμη του παιδιού του Χριστόφορου.

Εκπαιδευμένοι στον στρατό σαν νοσοκόμοι στο υγειονομικό μερικοί Πετριώτες από το 1920 και μέχρι την δεκαετία του 1980 προσέφεραν πρώτες βοήθειες κάνοντας

στην. από σελ. 5

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

Δημοσιεύουμε από το αξιόλογο Ημερολόγιο έτους 2002, που εξέδωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ανθρακίτη Ζαγορίου «Ο Μεθόδιος», το ιδιόχειρο κείμενο του Αναστάσιου Βλαχόπουλου για την ιστορία του χωριού Ανθρακίτη, με τίτλο: «Χρήσιμα ιστορικά γεγονότα προς διαφώτισιν των μεταγενεστέρων μου».

Η γενέτειρά μου Καμινιά κατά την υπό των Τούρκων κατάληψιν της Ηπείρου την 9ην Οκτωβρίου 1431 δεν υπήρχεν. Υπήρχεν όμως εις την περιφέρειαν αυτής το Δρυάνοβον λέξις σλαυική Drenovo σημαίνουσα κρανότοπος ιδρυθέν κατά την πρώτην επιδρομήν των Σλαύων τω 540 μ. Χ. υπό τον ηγεμόνα των Τίρμπελαν.

Το Δρυάνοβον ήτο μεταξύ των 14 χωρίων Ζαγορίου των συνθηκολογησάντων την 9ην - 10 - 1431 μετά του Τούρκου στρατάρχου Καρασινάν Πασιά ελθόντος εκ

Θεσ/νίκης τη εντολή του Σουλτάνου Μουράτ του Β' και στρατοπεδεύσαντος άνωθεν των Ιωαννίνων εις την θέσιν Προσκύνησιν, ενώπιον του οποίου ενεφανίσθη πρεσβεία των 14 ως ανωτέρω χωρίων του Ζαγορίου μετά δώρων δηλώσασα υποταγήν.

Το Δρυάνοβον αναφέρεται εν τω Χρυσοβούλλω του Βυζαντίου αυτοκράτορος Ανδρονίκου Πρεσβυτέρου, του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1319 μ. Χ. ως κτήμα του ηγεμόνος της Ηπείρου Επικέρην Συριάνη, γαμβρού επί θυγατρί του ανωτέρω αυτοκράτορος.

Συνεπεία της εκ πανώλους ερημώσεως των τότε τω 1583 μ. Χ. υπαρχόντων εν Ζαγορίω χωρίων η εν Κωνσ/πόλει Υψηλή Πύλη προς μεγαλυτέραν ασφάλειαν της τουρκικής επικρατείας, διέταξεν τον Βαλή Πασιάν Ιωαννίνων Λουφτή Πασιάν να συμπύξη τους εναπομείναντας χωλεροπληκτικούς κατοίκους και ούτω ιδρύθη νέον χωρίον εις τας υπωρίδας μικρού λόφου εκ του φόβου των επιδρομών Τουρκαλβανών νιζάμιδων προς αντιμετώπισιν των παρουσιαζομένων εκάστοτε κινδύνων ωνομάσαντες Καμινιάν.

Εις το ούτω ιδρυθέν νέον χωρίον μετώκησαν οι εναπομείναντες κάτοικοι του παρά την θέσιν Παναγία παλαιού ερημωθέντος χωριού Παλαιοκαμινιάς ως και τα των κατοίκων υπολείμματα των χωρίων: Δρυανόβου, Σκαμινιάς, μερικίων του Νεοχωριού όπερ έκειτο εις την θέσιν Σωποτσέλια ήδη Καλωτάς, κτίσαντες εν Καμινιά των 1595 μ. Χ. και την εκκλησίαν των, η οποία επιρπολήθη μετά των λοιπών οικιών της 24ην Οκτωβρίου 1943 υπό Γερμανών της ορεινής Μερραρχίας Edelweis διοικουμένη υπό του Μεράρχου βαρβαρού στρατηγού Von Siaeetner.

Η εκκλησία αυτή ανοικοδομήθη το 1952 πρωτοστατούντος του Αναστασίου Δ. Βλαχοπούλου και μοχησάντων απάντων των κατοίκων. Η Πατρίς ευγνωμονούσα, απονέμει εις πάντας την Υψίστην τιμήν.

Το Δημοτικόν Σχολείον Καμινιάς τυρπολήθέν ως ανωτέρω περιγράφω, ανηγέρθη τα κτίριον αυτού εις την εν τω μεσοχωρίω τοποθεσίαν του νέαν εκ θεμελίων το 1956.Τούτο ιδρύθη διά Βασ. Διατάγματος δημοσιευθέντος εις την εφημ. Κυβερνήσεως της 21ης Οκτωβρ. 1954, αριθ. φύλλου 267, τεύχος πρώτων Α. Μ. Βασιλέως Παύλου.

Η Καμινιά μετωνομάσθη τω 1947 διά Β. Διατάγμ. Βασιλέως Παύλου του Β' δημοσιευθέντος εις την ΦΕΚ την 13ην Φεβρ. 1947 αριθ. φύλλου 22, τεύχος πρώτον εις κοινότητα ΑΝΘΡΑΚΙΤΗ προς τιμήν του εκ ταύτης καταγομένου Μεγάλου του Γένους Διδασκάλου Μεθοδίου Ανθρακίτη.

Η Καμινιά εβομβαρδίσθη υπό ιταλικών αεροπλάνων της 8ην Δεκ. 1940 κατά δε υπό των Γερμανών κατοχήν, εκανοιοβολήθη υπό γερμανικού τυροβολικού εδρευνόντος εν Ελευσίη Ιωαννίνων την 1ην Αυγούστου 1942. Ουδεμίαν ζημία υπέστη το χωριον εκ του βομβαρδισμού όσον και εκ του κανονιοβολισμού.

Ιωάννινα Απρίλ. 1972
Κοινοτικός-Παράγων
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 15 Μαρτίου

Ο ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Την Παρασκευή 15 Μαρτίου 2002 θα γίνει στο κέντρο «Λιθαρίτσια» στα Γιάννινα ο αποκριάτικος χορός, που συνδιοργανώνουν οι Σύλλογοι: Μηλιωτάδων, Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» και Δεματίου «Η Πρόδοος».

στην. από σελ. 4

ενέσεις, βάζοντας έμπλαστρα και καταπλάσματα, ρίχνοντας βεντούζες (κούπτες απλές και κοφτές) και δένανε σπασμένα χέρια και πόδια. Αυτοί ήταν ο Ι. Α. Ράπτης ή Νάκος, ο Δ. Αν. Ζώμπρας, ο Αγ. Γ. Κόκαλης, ο Α. Κ. Κασίμης, ο Σ. Θ. Σπύρος, ο Δ. Ε. Καραγιάννης ή Μήτσιο Παππάς. Ο τελευταίος ήταν ειδικός στην εξαγωγή των δοντιών. Για τα σπασίματα πιο εξειδικευμένοι ήταν οι: Γ. Παπακώστας, Κ. Ν. Παπακώστας και ο πιο γνωστός στα περίχωρα ο Κ. Τσιαιτούρας ή Κωστούλας ή Νιούπας.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε και την Ρίνα Κ. Τσιοντζίου ή Κωστούλαινα και Μοσχορίνα που ήταν η γνωστή μαμή και γαιτροσόφισσα στο χωριό. Πολλοί χωριανοί και προπαντός άνθρωποι που ζούσαν γύρω από τα λιθάρια πωρίζαν πολλά βότανα και χόρτα για ζώα και ανθρώπους (λόγω της μεγάλης ποικιλίας βοτάνων που φυτρώνουν πάνω στα λιθάρια). Θα ασχοληθούμε με πιο πολλές λεπτομέρειες για τα φυτά, λουλούδια και βότανα σε άλλη περιγραφή.

Πετριώτικα και άλλα...

Γράφει ο Κ. Χ. Δαλαγγέλης από την Πέτρα

■ Με κάθε επισημότητα και με την παρουσία των τοπικών και δημοτικών αρχών γιορτάστηκε στις 6 Δεκεμβρίου η γιορτή του Αγίου Νικολάου, πολιούχου του χωριού μας. Με κατανύξη πάρα πολλή προσκυνητές χωριανοί και από τα γύρω χωριά παρακολούθησαν την Θεία Λειτουργία, την Αρτοκλασία και την λιτανεία της θαυματουργής εικόνας του Αγίου.

■ Στο χωριό μετά την Θεία Λειτουργία και την Πρωτοχρονιάτικη Δοξολογία έκοψε την Αγιοβασιλιάτικη πίτα η Αδελφότητα Πετριωτών. Ο τυχερός ήταν ο Λεωντάρης Χ. Χαντζής. Καλή χρονιά χωριανοί και του χρόνου!

■ Ο Σύλλογος των Πετριωτών στα Γιάννινα έκανε συγκέντρωση την 13 - 1 - 2002 στο μαγαζί του χωριανού μας Κ. Χ. Παπακώστα στο Μώλο και έκοψε την πίτα. Ακολούθησε δεξίωση σε όλους τους χωριανούς και προσκαλεσμένους και στη συνέχεια Γενική Συνέλευση και εκλογές νέου Δ. Σ. Το νέο Δ.Σ. αποτελείται από τους: 1) Κων/νο Σ. Παπαναστασίου, Πρόεδρο, 2) Βασίλειο Δ. Βραχά, Αντιπρόεδρο, 3) Κων/νο Χρ. Δαλαγγέλη, Γραμματέα, 4) Μαρία Κ. Παπακώστα, Ταμία, 5) Κων/νο Γ. Τσιολιό, Μέλος, 6) Αθανάσιο Κ. Παπακώστα, μέλος και 7) Ελευθερία Δ. Παπακώστα, μέλος. Καλή όρεξη για δουλειά!

■ Μέσα από τον φιλόξενο «Παλμό των Μηλιωτάδων» στέλνουμε σε όλους τους αναγνώστες όπου γης τις καλύτερες ευχές για τον καινούριο χρόνο 2002 στο δε νέο Δ. Σ. του Συλλόγου των Μηλιωτάδων κάθε ευχή για το καλό όλων.

■ Και στην Αθήνα οι Πετριώτες με το σύλλογό τους είναι πάντα παρόντες σε κάθε εκδήλωση Ζαγορισίων και Ηπειρωτών.

ΕΚΔΟΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτάδων Ζαγορίου εξέδωσε ημερολόγιο για το νέο έτος με φωτογραφεία του προσωπικού του νεοϊδρυθέντος Πυροσβεστικού Κλιμακίου Μηλιωτάδων.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ανθρακίτη Ζαγορίου «Ο Μεθόδιος» εξέδωσε 12σέλιδο ημερολόγιο με διάφορες φωτογραφίες από το χωριό.

Η Αδελφότητα Κρυόβρυσης εξέδωσε ατζέντα με τα ηγέφωνα των χωριανών και άλλες χρήσιμες πληροφορίες.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισίων έκοψε την πίτα στις 12 Ιανουαρίου, στο Πνευματικό Κέντρο στα Γιάννινα.

Ο Σύλλογος των εν Ιωαννίνους Πετριωτών έκοψε την πίτα στις 13 Ιανουαρίου στα Γιάννινα.

Ο Σύλλογος Πετριωτών Αθήνας έκοψε την πίτα στις 20 Ιανουαρίου στην Αθήνα.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ανθρακίτη έκοψε την πίτα στις 26 Ιανουαρίου στο χωριό.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΕΚΠ/ΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΕΜΑΤΙΟΥ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Στις 13 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στους Βουτανσαίους, στην αίθουσα του Συλλόγου, η κοπή της βασιλόπιτας από τον Εκπ/κό Σύλλογο Δεματίου «Η Πρόοδος».

Παρευρέθηκαν πολλοί χωριανοί και την εκδήλωση χαιρέτησαν: η Πρόεδρος κ. Αριστούλα Μπαζούκα, ο Δήμαρχος Αν. Ζαγορίου κ. Σ. Σπυριδάκης, ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κ. Χ. Παπατόλης, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ. Φρ. Μότση, κ. Κ. Δαλαγγέλης, κ. Ι. Ρούσκας, κ. Β. Σπύρου, οι Τοπικοί Σύμβουλοι κ. Κ. Ξήτας και κ. Κ. Αγγέλης, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών κ. Γ. Κίτσιος, ο Αντιπρόεδρος του Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» κ. Κ. Μπαρμπαλιός, ο Πρόεδρος του Αγρ. Συν/σμού Δεματίου κ. Κ. Οικονόμου.

Τη βασιλόπιτα έκοψε ο αιδεσιμότατος ιερέας Παπα-Πέτρος και παρευρίσκονταν επίσης και ο ιερέας Μηλιωτών Παπα-Γιάννης. Το φλουρί που

αντιστοιχούσε σε ένα σταυρουδάκι, προσφορά του καταστήματος Δαλαγγέλη, έτυχε στον Αποστόλη Β. Σπύρου.

Εκ μέρους του Συλλόγου παρατέθηκε γεύμα σε όλους τους παρευρισκόμενους.

Η εκδήλωση έληξε με τη γενική συνέλευση των μελών του Συλλόγου για το έτος 2001, όπως αναλυτικά παρουσίασε ο Γραμματέας του Συλλόγου κ. Δημήτριος Χ. Παπατόλης.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΡ. - ΕΚΠ/ΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΕΜΑΤΙΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Στις 20 Ιανουαρίου έγινε στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου στο Δεμάτι η κοπή της βασιλόπιτας του Εξωρ. - Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος».

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Μιχάλης Παππάς καλωσόρισε την εκδήλωση και έδωσε το λόγο στους επισήμους για έναν χαιρετισμό. Χαιρετισμούς απηύθυναν: ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κ. Χ. Παπατόλης, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ. Β. Σπύρου, Ι. Ρούσκας, Κ. Δαλαγγέλης, Ελ. Γιώτης, η Πρόεδρος του Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Η Πρόοδος» κ. Αριστούλα Μπαζούκα, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών κ. Γ. Κίτσιος, οι Τοπικοί Σύμβουλοι κ. Κ. Ξήτας και Κ. Αγγέλης, ο Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Β. Παπαευθυμίου και ο Αντιπρόεδρος του Εξωρ. - Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» κ. Κ. Μπαρμπαλιός.

Την πίτα έκοψε ο ιερέας του χωριού Παπα-Πέτρος και το τυχερό φλουρί, που αντιστοιχούσε σε ένα σταυρουδάκι προσφορά του καταστήματος Δαλαγγέλη, έτυχε στον Ευάγγελο Κ. Αγγέλη. Η βασιλόπιτα ήταν προσφορά του αρτοποιείου Ι. Αγγέλη.

Στη συνέχεια ο Σύλλογος παρέθεσε γεύμα σε όλους τους παρευρισκόμενους και μάλιστα πρωτοτυπώντας, αφού το γεύμα ήταν ένας υπέροχος πατσάς.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Στις 18 Ιανουαρίου, στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Αθανασίου Ιωαννίνων, χειροτονήθηκε διάκονος ο μέχρι τώρα Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Γρεβεντίου και Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου Ιωάννης Κίτσιος.

Ευχόμαστε επιτυχία στο θεάρεστο έργο του! Καλή ιεροσύνη!

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΤΡΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Την Κυριακή το μεσημέρι, 20 Γενάρη 2002, στο κοσμικό κέντρο «ΠΑΤΙΡΝΤΙ» της συγχωριανής μας Λαμπρινής Μακρή - Χρήστου Δουδούμη στα Πατήσια έγινε η κοπή της Βασιλόπιτας του Συλλόγου Πετριωτών Αθήνας.

Παραβρέθηκαν με τις οικογένειές τους, σχεδόν, όλοι οι Πετριώτες που ζουν και εργάζονται στην Αθήνα και πάρα πολλοί φίλοι του Συλλόγου.

Η εκδήλωση άρχισε με το κέρασμα του παραδοσιακού λουκουμιού εκ μέρους του Δ. Σ. του Συλλόγου και άφθονου τσίπουρου προσφορά του Γενικού Γραμματέα του Συλλόγου κ. Γ. Βραχά, παραγωγής «ΜΑΛΤΣΑΣ».

Στη συνέχεια έγινε η κοπή της βασιλόπιτας προσφορά του Προέδρου του Συλλόγου κ. Μιλιάδη Παπαστεργίου και ακολούθησε η συνεστιάση με γλέντι και χορό ως τις βραδινές ώρες. Η ορχήστρα του κέντρου με το καθαρά Ηπειρώτικο της πρόγραμμα θύμιζε το χωριό μας με τις παραδόσεις του και τα λαϊκά μας πανηγύρια. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, γλεντήσαμε και χορέψαμε με πολύ κέφι και μεγάλη διάθεση. Τις χορευτικές «φιγούρες» και τα «τσαλιμάκια» έκλεψε ο ταμίας του Συλλόγου κ. Αν. Στάθης.

Το Δ. Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης αυτής και εύχεται ο καινούριος χρόνος 2002 να είναι για όλους ευτυχισμένος, δημιουργικός και ειρηνικός.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 2001

Α' ΕΣΟΔΑ

- Υπόλοιπο προηγούμενου έτους: 2.970.664
- Συνδρομές μελών: 47.000
- Συνδρομές εφημερίδας: 743.215
- Δωρεές: 362.235
- Δωρεά Χρήστου Θεοδώρου για τις εκκλησίες: 372.500
- Τόκοι: 48.180
- Ημερολόγια: 40.000
- Λαϊκή Βραδιά: 1.546.600
- Πανηγύρι 8^{ης} Σεπτεμβρίου: 641.300
- Δήμος Ανατολικού Ζαγορίου: 392.000
- Σύνολο εσόδων: 7.163.694 δρχ.

Β' ΕΞΟΔΑ

- Εκτύπωση εφημερίδας: 305.000
- Ταχυδρομικά τέλη: 260.974
- Βραβεύσεις μαθητών: 50.000
- Ενοίκιο Πυροσβεστικού Κλιμακίου: 900.000
- Δωρεές σε μνήμη: 50.000
- Διαφημίσεις: 14.500
- Διαμόρφωση αίθουσας Γυμνασίου: 550.000
- Οικονομική ενίσχυση συγχωριανού μας: 800.000
- Οικονομική ενίσχυση συνδημότη μας: 100.000
- Συμμετοχή στον Αποκριάτικο χορό: 38.000
- Οικονομική ενίσχυση καθαριότητας: 34.000
- Αγορά κοτοπουλιέρας: 75.000
- Υλικά Ιατρείου: 73.500
- Καθάρισμα παραδοσιακών στολών: 80.000
- Συνολική δαπάνη εκδηλώσεων: 1.711.220
- Αγορά καλλωπιστικών φυτών: 12.500
- Γραφικά: 19.600
- Δαπάνη απογραφής: 392.000
- Δωρεά Χ. Θεοδώρου στις εκκλησίες: 372.500
- Σύνολο εξόδων: 5.838.794 δρχ.

Γ' ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

- Σύνολο εσόδων: 7.163.694 δρχ.
- Σύνολο εξόδων: 5.838.794 δρχ.
- Υπόλοιπο για το νέο έτος: 1.324.900 δρχ.